

ДАРКО ТАНАСКОВИЋ

(Биографски подаци)

Дарко Танасковић, рођен 4. јануара 1948. у Загребу.

Класичну (осмогодишњу) гимназију завршио у Београду (1996). На Филолошком факултету, такође у Београду, дипломирао оријенталну филологију (1970), магистрирао (1972) и докторирао (1979), дисертацијом Арапски језик у савременом Тунису - диглосија и билингвизам, на истом факултету, где је, на Катедри за оријенталистику, изабран за асистента-приправника за оријенталну филологију (1971). Као доцент (1980), ванредни професор (1981) и, од 1988. године, редовни професор на овој катедри, предавао је више предмета (Арапски језик, Турски језик, Увод у оријенталну филологију, Арапску књижевност, Персијску књижевност, Основе исламске цивилизације, а на постдипломским студијама Увод у упоредну граматику семитских језика, Лингвистичку и Књижевну арабистику, Ислам и хришћанство, Исламски фундаментализам...). Објавио преко 700 научних и стучних радова из области широко схваћене оријенталистике, међу којима и књиге: Арапска поезија (1977), Суфизам (с И. Шопом, 1981, 2012), Арапски језик у савременом Тунису (1982), Контрастивна анализа арапског и српскохрватског језика (1982), У дијалогу с исламом (1992), Турско-српски речник (у коауторству са С. Ђинђићем и М. Теодосијевићем, 1997), На Истоку Запада (са М. Јевтићем, 2000, два издања), Ислам и ми (2000, четири издања), Југоисток Србије. Континуитет кризе и могући исходи (с групом аутора, 2001), Граматика арапског језика (са А. Митровићем, 2005, два издања), Ислам: догма и живот (2008, два издања), Аутономија мишљења (са М. Јевтићем, 2009), Неоосманизам (2010, 2011, 2015), Голуб који није постао птица (2012), Белези времена (2014), Из дана у дан (2015). Више радова штампано му је на страним језицима.

Дарко Танасковић је по позиву предавао на универзитетима у Сарајеву, Скопљу, Алжиру и Риму, као и на Високој школи за друштвене науке ((Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales - EHESS)) у Паризу (1984); од 1990 је члан Извршног комитета Евроарапског универзитета (Université Euro-Arabe Itinérante) у Риму, а 1995. је изабран у Европску академију наука и уметности (Academia Scientiarum Et Artium Europea - Salzburg). Дописни је члан друштва за турски језик ((Türk Dil Kurumu)) у Анкари (2000) и инострани члан Академије наука и умјетности Републике Српске (2015). Гостовао на већем броју универзитета у земљи и свету и одржао низ јавних предавања из

домена оријенталистике и исламологије. Од 1999. године држао предавања и на Универзитету примењених наука "Мегатренд", а потом и на Академији за дипломатију и безбедност (Београд), Факултету за медије и комуникације (Београд), Православном богословском факултету (Београд), Факултету политичких наука (Бања Лука) и Филолошком факултету (Бања Лука). Сарадник Београдске отворене школе (БОШ) и, раније, Института за геополитичке студије (Београд). Професор по позиву у ЕЦПД Универзитету УН у Београду (од 2007). Члан је Удружења књижевних преводилаца, Удружења књижевника Србије и српског ПЕН-клуба. Од 2010. члан је Спољнополитичког савета Министарства спољних послова Србије, а од 2013. председник Савета Дипломатске академије "Коча Поповић" при МСП. Почасни је председник Друштва српско-азербејџанског пријатељства (2016).

Дарко Танасковић је, током универзитетске каријере, поред осталог, био управник Катедре за оријенталистику, продекан, председник Савета и Управног одбора Филолошког факултета, члан Комисије за матичност, Управног одбора и Савета Универзитета у Београду, као и председник Одбора за хуманистичке науке при Заједници, односно Министарству науке Србије. Био члан Управног одбора Института за књижевност и уметност у Београду, Управног одбора ватерполо савеза Србије. Председник је Управног одбора Народног музеја у Београду (2013), а члан Управног одбора СКЗ, Управног одбора Матице српске, Универзитетске библиотеке "Светозар Марковић" и Коларчеве задужбине.

Од 1995. до 1999. године обављао је дужност амбасадора СРЈ у Турској и (1998-1999) у Азербејџану. Именован је, марта 2001, за члана југословенске Комисије за истину и помирење. Од 2002. до 2008. године Дарко Танасковић је био на дужности изванредног и опуномоћеног амбасадора СРЈ при Светој Столици (у Ватикану) и при Малтешком витешком реду. Од фебруара 2016. стални је представник Републике Србије при Унеску у Паризу. Папа Јован Павле II одликовао га је (октобра 2004) орденом Великог крста реда Пија IX, а Велики Мајстор Малтешког витешког реда (октобра 2005) орденом Великог крста Реда за војничке заслуге. За допринос култури Београда, КПЗ Београда доделила му је признање „Златни беоцуг“ (2008), а 2014. изузетну „Вукову награду“.

Говори француски, енглески, арапски, турски, италијански и руски језик, а познаје и латински и старогрчки.

Дарко Танасковић је ожењен и има троје деце.